

20/11/2018

Η Παναγία στη Νεοελληνική Ποίηση

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Το κείμενο, το οποίο αναδημοσιεύει το πολυσέβαστο ιστολόγιο **fanarion.blogspot.com** συνέταξε και εκφώνησε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ζωγραφείου της Πόλης ο φιλόλογος και συγγραφέας **Θωμάς Κοροβίνης**, την 21 Νοεμβρίου του 2011, ημερομηνία κατά την οποία εορτάστηκαν στο Ζωγράφειο **τα 209 χρόνια από τα θυρανοίξια** του ιερού ναού των Εισοδίων της Θεοτόκου της Κοινότητας Σταυροδρομίου Πέρα και παράλληλα τα 118 χρόνων από την

ίδρυση της Σχολής του Ζωγραφείου (Παναγίας).

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΕ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΕΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΕΣ

Παναγιώτατε,

Εξοχότατοι,

Αγαπητοί φίλοι και αδελφοί,

Σήμερα Δευτέρα, 21η Νοεμβρίου του σωτηρίου έτους 2011 γιορτάζουμε τα 209 χρόνια από τα θυρανοίξια του ιερού ναού των Εισοδίων της Θεοτόκου της Κοινότητας Σταυροδρομίου Πέρα και των 118 χρόνων από την ίδρυση της Σχολής του Ζωγραφείου. Παράλληλα η ορθόδοξη χριστιανοσύνη γιορτάζει φέτος τα 20 χρόνια της πατριαρχικής διακονίας του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, ο οποίος χρημάτισε και μαθητής του Ζωγραφείου. Τύχη αγαθή και ευλογία, και μεγάλη παρηγοριά, είναι όχι μόνο για τους Ορθόδοξους αλλά για όλους τους λαούς του πλανήτη μας το γεγονός ότι στην εποχή μας, μια εποχή απροσμέτρητων δοκιμασιών για την ανθρωπότητα, στον πατριαρχικό θρόνο βρίσκεται ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, μια δυναμική και εμβληματική προσωπικότητα παγκοσμίου κύρους, με πολυποίκιλη πνευματική και πολιτιστική δράση, με έντονη ανησυχία για τα συμβαίνοντα αλλά και τα μέλλοντα, χωρίς αναχρονιστικές προκαταλήψεις αλλά με λόγο και δράση που δεν περιορίζεται στους συμβατικούς τύπους μα προσπαθεί να επηρεάσει προς την κατεύθυνση της πνευματικής εμβάθυνσης, της προόδου και της δικαιοσύνης για την βελτίωση των όρων της ανθρώπινης ζωής παγκοσμίως.

Η λατρεία της Παναγίας, Πολιούχου της πρώην Βασιλεύουσας, διαρκεί αιώνες, από τους Βυζαντινούς χρόνους μέχρι σήμερα στην Πόλη. Η εκκλησία των Εισοδίων της Θεοτόκου Σταυροδρομίου Πέρα υποβάλλει άκρως κατανυκτική ατμόσφαιρα και βαθιά ενδοσκοπική διάθεση στον επισκέπτη, τον εκκλησιαζόμενο, τον προσκυνητή. Ναός πολύπαθος, είχε 50 χρόνια να συντηρηθεί αλλά μετά την αποκατάστασή του από τις καταστροφές που προκάλεσε η έκρηξη βόμβας στο γειτονικό Βρετανικό Προξενείο το 2003 και την ολοκλήρωση των εργασιών της συντήρησής του, παραδόθηκε σε κατάσταση λαμπρή.

Είναι ο πρώτος ναός της ελληνορθόδοξης κοινότητας που οικοδομήθηκε μόλις άρχιζε ο εκσυγχρονισμός της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Χτίστηκε με φερμάνι του σουλτάνου Σελίμ του Γ΄ τον Ιούνιο του 1804 με αρχιτέκτονα τον Χατζή Κομνηνό, ο οποίος επιμελήθηκε των επισκευαστικών εργασιών του καμένου

Παναγίου Τάφου. Σύμφωνα με την παράδοση το κτίσμα ανοικοδομήθηκε κατά την διάρκεια μιας νύχτας με πάνδημη εθελούσια συνδρομή των ενοριτών.

Είναι μία τεράστια πεντάκλιτη βασιλική με μπαρόκ τέμπλο και εικονογράφηση με θεματολογία δανεισμένη από την Παλαιολόγεια περίοδο της Μονής της Χώρας. Το 1867 προστέθηκε μία νέα είσοδος προς την Μεγάλη Οδό του Πέρα, και 6 χρόνια αργότερα, δηλαδή το 1873, δημιουργήθηκε πρόσθετη είσοδος προς την Στοά Χατζόπουλου. Έτσι, σήμερα η προσβασιμότητα προς τον ναό είναι τριπλή.

Τον Φεβρουάριο του 1946 ανακαινίστηκε εσωτερικώς και εξωτερικώς με την επίβλεψη του αρχιτέκτονα Χρήστου Ευθυμιάδη και ταυτόχρονα άρχισε η αποκατάσταση των φθαρμένων εικονογραφιών από τον Κωνσταντινουπολίτη ζωγράφο Χαρίλαο Ξανθόπουλο και τον φημισμένο Ρώσο αγιογράφο Νικόλαο Περώφ. Κατά γενικήν ομολογία ο ναός αυτός είναι ένα από τα πιο πολύτιμα στολίδια της πολιτιστικής κληρονομιάς της Πόλης.

Η Παναγία, η Θεοτόκος, των Ουρανών η Πλατυτέρα, η Παναγιά, η Παναγίτσα, η κυρά-Παναγιά, υπήρξε και είναι ένα διαχρονικό αντικείμενο θερμής και ανυπόκριτης αγάπης και λατρείας από τους Χριστιανούς όλου του κόσμου αλλά ιδιαίτερα από τους Ελληνορθόδοξους.

Διαβάστε τη συνέχεια [εδώ](#)